

ĐÔI KHI LÀ NHỮNG ĐIỀU ĐƠN GIẢN

1

*mười sáu năm rồi hai đứa đi chung
đường trần khó ta dìu nhau mệt nhọc
cổ lên thôi em có gì đâu mà khóc
nếu thương nhau mặc con dốc cuộc đời...*

*gặp em lần đầu thấy lúa quá em ơi
vác nguyên cái nhà quê từ làng ra phố
nhìn tướng lơ mơ, dép lê lội bộ
như thấy má tôi, thấy cả quê nhà....*

*thương em rồi cũng bày đặt tặng hoa
bắt chước người ta chứ tôi nào có thích
em cũng nhận nhưng ngồi im thin thít
rồi chắt lưỡi hít hà tiền đó phải đi ăn...*

*thương thì cưới liền khỏi phải lăn tăn
dù đến với nhau không đồng xu dính túi
tôi đủ thứ nghề, văn chương gió bụi
em bữa đói bữa no mặc kệ cơ hàn...*

*mười sáu năm rồi chưa hết gian nan
con hai đứa lại dìu nhau từng bước
lần này còn đuối hơn cái lần ngày trước
vẫn phải vượt qua vì team đã bốn người...*

*khi khỏe khỏe rồi tôi gọi bà ơi
nấu cơm chưa cho tôi, xí ngẫu, xí muội
bởi bếp ga nên không nhìn thấy khói
vẫn ám tình thương bên mái gia đình....*

2

*tôi thấy nhà mình có hạnh phúc gì đâu
sáng mới mở mắt ra là em đi mất
bởi công chức suốt ngày em tắt bật
tôi hiểu cuộc đời thật bể dâu...*

*tôi thấy mình có hạnh phúc gì đâu
sáng thức dậy quay cuồng khi con khóc
xí muội lau mình, xí ngẫu buột tóc
mắt mở không lên vì trận bóng lúc hai giờ...*

*nhà của mình mà, sao tôi thấy bơ vơ
một vách hai con vẫn gánh gồng lo được
em cứ đi vì việc làng việc nước
rửa chén nấu cơm tôi quân tử lỗ thì...*

*nhà của mình có hạnh phúc gì đâu
em ngày càng già đi cho hai con xinh đẹp
đời tôi cũng mòn bao năm như đôi dép
bụi thời gian đau xó chợ đầu đường...*

*những câu nói đùa là để yêu thương
để chia sẻ và cùng nhau gánh vác
giữa cuộc sống bộn bề như canh bạc
nói vậy cho vui đâu phải để giận hờn*

*không có điều gì có thể giản dị hơn
không hạnh phúc miễn xa lâu thấy nhớ
không vay mượn nhưng một đời mắc nợ
không yêu thương là nói để mà thương...*

Bùi Phong
Khoa sư phạm